

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 iulie - 4 august 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

O, Doamne, nu numai vălul Te ascunde dinaintea mea, ci și un zid de nepătruns. Cât de greu este aceasta după ce am simțit prezența Ta atât de aproape!

Dar sunt pregătit să rămân în această stare atâta timp cât îți place Ție să mă mențin în ea, o Preadulcele meu Isus, deoarece credința îmi spune, că Tu ești încă și întotdeauna lângă mine... Pe Tine Te caut...

De aceea ajută-mă să ajung la Tine prin credința curată...

Niciodată nu am simțit o slăbiciune atât de mare, dar credința îmi spune că această goliciune a mea mă apropie mai mult de Tine și socotesc că tocmai datorită propriei mele slăbiciuni mă iubești așa de tare, căci atâtea haruri mi-ai oferit!...

Împarte și altor suflete dulceața și mângăierea Ta, pentru a le atrage la Tine. Iar pentru mine, fă, ca întunecimea care m-a cuprins, să mă apropie mai mult de Tine. Amin.

(După Sfânta Elisabeta a Sfintei Treimi)

Doamne, Dumnezeuul nostru, Te rugăm mult milostive, deschide inimile noastre și fă-ne să înțelegem și să cunoaștem calea Ta cea dreaptă, salvându-ne pe toți, și casele și sufletelor noastre, din furtună, din valuri, din necazuri și din păcate ca să Te mărim pe Tine în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anamaria Crăciun, Daniela Lucan, Ioana Ciupleu, Maria Lascău și Irina Țițan** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Priviți-L pe Isus

(...) Și noi trebuie să facem față furtunilor vieții. Dumnezeu nu ne-a promis niciodată că dacă îl vom urma nu vom avea parte de furtuni în viață. El nu și-a scutit nici propriul Fiu de cruce. Dumnezeu ne-a promis însă că ne va da tăria de a face față situațiilor dificile. Oricât de grea ne-ar fi crucea, harul pe care îl vom primi de la El va fi mereu pe măsură. Secretul supraviețuirii în mijlocul furtunilor din viață este să privim spre navă în loc să privim spre furtună. Da. În loc să privim spre problemele noastre și să fim doborâți de frică, alegem să privim spre Isus și să ne punem încrederea în El, cel care poate potoli și cea mai teribilă furtună. (...)

Atunci când suntem în necaz, nu ne ajută să ne gândim neîncetat la probleme. Nu obținem decât mai multă supărare. Cu cât te gândești mai mult la slăbiciunile tale, cu atât devii mai slab. Trebuie să îți ridici privirea spre sursa tăriei tale. Trebuie să îți fixezi privirea asupra lui Isus, așa cum a făcut Petru pentru a putea umbla pe mare. Așa după cum spunea cineva: “Când privim în noi vedem slăbiciunile noastre și ne descurajăm; când privim în jurul nostru vedem confuzie și devenim distrați; când privim deasupra noastră și îl vedem pe Cristos prindem puteri.” Altceva povestea cândva despre un moment din viața sa când ajunsese la fund. Vorbindu-i despre această situație disperată prietenului său, acesta l-a felicitat. “Cum așa? Mă feliciți pentru că sunt la fund?” “Da, prietene. Deoarece dacă ai ajuns la fund, înseamnă că mai jos nu poți să mai mergi. Singura direcție în care poți să mergi de acum este în sus. Privește în sus spre Isus, cu credință. Puneți viața în mâinile Lui și lasă-l să te tragă din fundătura unde te afli și să se pună în vârful vieții tale.” Oricât de jos ai fi căzut, privește spre Isus și vei fi ridicat! (...)

Să ne întoarcem pentru un moment la lecția Evangheliei. Când Isus l-a văzut pe Petru scufundându-se, El “îndată” a întins mâna și l-a prins. Nu l-a lăsat pe Petru să meargă la fund, ca să îl învețe minte, ci l-a prins de îndată. Isus este acolo unde este nevoie de El. A fost și va fi mereu acolo, până la sfârșitul timpurilor. El este ajutorul nostru mereu prezent. Alergând în cursa vieții, să privim mereu la El cu credință. Închei cu cuvintele lui Annie Johnson Flint: “Nu mă uit înapoi; Dumnezeu cunoaște eforturile nerodnice, orele pierdute, păcatele, regretele; i le las toate Lui, care milostiv iartă și apoi uită. Nu mă uit înapoi; Dumnezeu vede întreg viitorul, drumul care, lung sau scurt, mă va conduce acasă, iar El va trece împreună cu mine prin orice încercare și va duce pentru mine greutatea care vor veni. Nu mă uit în jurul meu când teama mă asaltează, oricât de sălbatic ar fi tumultul al mărilor agitate ale pământului; oricât de întunecată ar fi lumea, plină de rele și nenorociri. Nu privesc la ele; căci atunci m-aș simți mizerabil; nu am în mine nimic în care să îmi pun încrederea, nimic nu e ferit de eșecuri și lipsuri, și de strădanii neputincioase care se prefac în praf. Ci privesc sus – la chipul lui Isus, pentru că acolo inima mea se poate odihni, temerile mele sunt potolite; și acolo este bucurie, și iubire, și lumină în întuneric, și pace perfectă, și fiecare speranță e împlinită.”

Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro